

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
13 У 18347/17
Дана 29.10.2020. године
БЕОГРАД

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 01.12.2020			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	07-1585	17/20	-11

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Вере Маринковић, председника већа, Ксеније Ивановић и Тије Бошковић, чланова већа, са судским саветником Милицом Јовановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца ADRIA MEDIA GROUP d.o.o. Београд и Александра Родића из Београда, [REDACTED] чији су пуномоћници Александра Б. Глогоњац, адвокат из Београда, Сарајевска број 4 и Младен Д. Домазет, адвокат из Београда, Сарајевска број 2а, поднетој против Регулаторног тела за електронске медије, чији је пуномоћник Стеван Пајовић, адвокат из Београда, Струмичка број 98, ради поништаја решења број: 07-1585/17-6 од 29.09.2017. године, уз учешће заинтересованог лица: Предузећа за информисање и маркетинг "Pink International Company" д.о.о. из Београда, Незнаног јунака број 1, у предмету емитовања, након одржане усмене расправе дана 29.10.2020. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 29.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Регулаторног тела за електронске медије, број: 07-1585/17-6 од 29.09.2017. године, и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова управног спора.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијају се пријаве ADRIA MEDIA GROUP d.o.o. Београд, улица Влајковићева број 8 и Александра Родића из Београда, улица [REDACTED] без броја од 12.06, 30.06, 07.07, 13.07, 20.07. (на садржаје објављене 27.06.), 20.07. (на садржаје објављене 09.07.), 20.07. (на садржаје објављене 17.07.), 01.08,

09.08. и 14.08.2017. године, у вези са садржајем програма емитованог дана 08.06.2017. године пружаоца медијске услуге Предузећа за информисање и маркетинг "Pink International Company" д.о.о. из Београда, улица Незнаног јунака број 1, који је емитован под скраћеним идентификационим знаком ТВ Пинк, као неосноване.

Тужбом поднетом Управном суду, дана 05.12.2017. године, преко пуномоћника, тужиоци оспоравају законитост решења из свих законом предвиђених разлога. Наводе да су се са више пријава обраћали туженом органу због тешког кршења њихових основних права, које је Телевизија Пинк чинила сваког дана, континуирано како би се у потпуности уништила част и углед тужиоца Родић Александра и како би се економски уништио тужилац Adria Media Group d.o.o. Београд, као и да је тужени орган закључком број 07-1585/17-5 од 29.09.2017. године, спојио поступак поводом тих пријава. Истичу да су се туженом обратили пријавама како би као надлежно тело реаговао и у складу са законским овлашћењима санкционисао и зауставио учествовање Телевизије "Пинк" у медијском линчу који се против тужилаца спроводио, као и да тужени није санкционисао поступање Телевизије "Пинк". Сматрају да није спорно да је Телевизија "Пинк" емитовала све наводе којима се тешко крше загарантована права тужилаца, као и да је тужени утврдио да су тужиоци тешко вређани и означавани као учиниоци бројних кривичних дела, али је тужени ипак нашао да су пријаве тужилаца неосноване. Истичу да је нетачно да је ТВ "Пинк" објавила информације које су од интереса за јавност јер не постоји ни најмањи интерес јавности за слуша тешке увреде у спорној емисији да су тужиоци криминалци, рекеташи, порески утајивачи, обмањивачи и на десетине других увреда од којих ни једна није усмерена на информисање јавности, већ искључиво на тешку повреду основних права тужилаца. Ово нарочито што би за закључак да ли су спорне информације од интереса за јавност а поготово да ли интерес за њиховим објављивањем претеже над интересом заштите људског достојанства претходно морао утврдити шта је од објављених информација истина. Наводе да извештавање Телевизије "Пинк" није било ни истинито, ни потпуно што не може бити спорно јер су о тужиоцима објављене грубе неистине које се лако могу проверити, те да су доношењем оспореног решења повређени Устав, Закон о јавном информисању и медијима, као и Правилник о заштити људских права. Такође наводе и да никада нису позвани од стране било кога са Телевизије "Пинк" како би се изјаснио о тешким оптужбама које им се стављају на терет иако је то предвиђено чланом 8. правилника. Предлажу да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење као незаконито, а предмет врати туженом на поновни поступак и одлучивање и обавезе туженога да тужиоцу надокнади трошкове овог поступка по Адвокатској тарифи и Таксеној тарифи колико буду износили.

Тужени орган је у одговору на тужбу оспорио наводе тужбе и предложио да суд тужбу одбије као неосновану. Указује да тужилац свој тужбени захтев заснива на чињеници да је тужени одбио пријаве против Телевизије Пинк као неосноване и поред тога што је нашао да су на рачун тужилаца изношене изјаве које су могле да повреду њихову част и углед, међутим, тужилац занемарује чињеницу да је у одређеним случајевима дозвољено објављивати и такве информације, уколико интерес јавности да за њих сазна претеже над интересом заштите људског достојанства. У конкретном случају тужени је утврдио да је у програму Телевизије Пинк емитовано низ изјава и ставова изречених од стране водитеља и гостију, а које су се односили на тврдњу да

дневни лист "Курир", чији је издавач "Adria Media Group" д.о.о. и Александар Родић избегавају плаћање пореза, као и да рекетирањем, уцењивањем и лансирањем измишљених афера у својим дневним новинама желе за себе да прибаве одређене привилегије, те је неспорно да је таквим изјавама било могуће повредити част и углед тужилаца. Међутим, поред дужности поштовања људских права медији имају и друге дужности, а једна од њих је да саопштавају информације и идеје о свим питањима која су од јавног значаја. Ради тога, медијима је у одређеним ситуацијама обезбеђена већа заштита од одговорности од других лица, јер новинарске слободе обухватају и могућност прибегавању одређеном степену претеривања и провокације. Такође, слобода изражавања обухвата не само информације и идеје које се благонаклоно примају или се сматрају безопасним или не важним питањима, већ и оне које вређају, шокирају или узнемиравају државу или било који део становништва (став заузет у пресуди Европског суда за људска права у предмету Handyside против Велике Британије, 1976). Према томе, тужени је приликом одлучивања о пријавама против Телевизије Пинк имао обавезу да утврди и да ли интерес за објављивањем таквих информација претеже над интересом заштите достојанства личности, с обзиром да је сходно члану 26. став 2. Правилника о заштити људских права у области пружања медијских услуга ("Сл. гласник РС", бр. 55/15) дозвољено објављивати чак и информације којима се повређује част, углед или пијетет лица на које се односи, уколико потреба јавности да буде о њима обавештена претеже над потребом заштите људског достојанства. Дакле, у конкретном случају било је потребно утврдити да ли су питања о којима се полемисало у програму Телевизије Пинк била од интереса за јавност. На основу увида у програм Телевизије Пинк, тужени је утврдио да се у предметним емисијама у крајњој линији расправљало, са једне стране о истинитости информација објављених у медијима (наводи о лансирању измишљених афера путем дневне штампе), а са друге о селективности у примени правних прописа (наводи о постојању привилегија приликом плаћања пореза). Наводи и да имајући у виду да евентуални непрофесионалан рад медија и објављивање нетачних информација несумњиво ускраћују остваривање, односно ограничавају право грађана да буду истинито, потпуно и благовремено обавештени, а које је зајемчено чланом 51. став 1. Устава, као и да евентуална селективна примена закона, односно избегавање поштовања законских обавеза подрива правни поредак земље и има негативне последице по цело друштво, тужени је закључио да интерес јавности да се упозна са таквим информацијама претеже над интересом заштите достојанства личности. Из наведених разлога, тужени је предност дао заштити слободе изражавања, па је одбио пријаве тужилаца и поред тога што су одређене изјаве објављене у програму Телевизије Пинк биле подобне да повреде њихову част и углед. Даље, нису основани ни наводи тужиоца да тужени није навео у којим дневним новинама су изношени коментари на рачун Телевизије Пинк, као и какве везе то има са чињеницом да је Телевизија Пинк медијски линчовала тужиоце. У поступку који је претходио доношењу побијаног решења, тужени је утврдио да су изјаве објављене у програму Телевизије Пинк биле део одговора на изјаве и коментаре изнете у дневним новинама "Курир", чији је оснивач "Adria Media Group" д.о.о. из Београд, привредно друштво у власништву Александра Родића. Наведена околност је битна из разлога што су изјаве и коментари објављени у дневним новинама "Курир" такође били провокативни и усмерени на то да изазову снажне реакције, односно тужиоци су својим поступањем у одређеној мери и сами дали повода да се о одређеним питањима отвори расправа, из ког разлога изјаве

објављене у програму Телевизије Пинк нису представљале део "бесмисленог и ничим изазваног напада на личност", већ део једне шире расправе која се водила путем различитих медија. Такође, наводи да је тужени приликом доношења побијане одлуке имао у виду и да је такво поступање тужилаца остало несанкционисано обзиром да у нашем правном систему не постоји равнотежа између мера које се могу изрећи штампаним и електронским медијима. На основу наведеног, предлаже да суд тужбу тужилаца одбије.

Заинтересовано лице Предузеће за информисање и маркетинг "Pink International Company" д.о.о. из Београда, суду није доставило одговор на тужбу, иако је исту, према доставници која се налази у списима предмета уредно примило дана 09. октобра 2020. године.

Управни суд је одржао усмену расправу дана 29.10.2020. године, у присуству пуномоћника туженог, адвоката Пајовић Стевана из Београда, а у одсуству уредно позваних пуномоћника тужилаца и заинтересованог лица, у складу са одредбом члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), којом је прописано да изостанак уредно позване странке са јавне расправе не одлаже њено одржавање.

Пуномоћник туженог је у речи на усменој расправи изјавио да остаје у свему при разлозима из образложења оспореног решења и наводима из датог одговора на тужбу. Посебно указује да је тужени приликом одлучивања посебно ценио однос права на слободу мишљења и изјашњавања и права на заштиту људског достојанства у складу са чланом 26. став 2. Правилника о заштити људских права у области пружања медијских услуга налазећи да у конкретном случају интерес јавности да се информације објаве претеже над интересом заштите достојанства лица на које се информације односе. Ово јер су у конкретном случају објављене информације да тужиоци избегавају плаћање пореза као и да рекетирањем и лансирањем измишљених афера у својим дневним новинама за себе прибављају одређене привилегије, а која питања су од јавног интереса и доприноса јавној расправи. Предлаже да суд тужбу одбије. Трошкове тражи за заступање на рочишту у износу од 18.000,00 динара.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу, навода пуномоћника туженог изнетих на усменој јавној расправи, и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из разлога датих у образложењу оспореног решења и стања у списима ове правне ствари, произлази:

да су тужиоци дана 12.06, 30.06, 07.07, 13.07, 20.07. (три пријаве), 01.08, 09.08. и 14.08.2017. године, поднели пријаве у вези са програмским садржајем пружаоца медијске услуге Предузећа за информисање и маркетинг "Pink International Company" д.о.о. из Београда (у даљем тексту: пму), који је емитован под скраћеним идентификационим знаком ТВ Пинк;

да је у пријавама наведено да је ПМУ дана 06.06, 07.06, 08.06, 18.06, 27.06, 30.06, 08.07, 09.07, 17.07, 25.07, 26.07, 27.07, 05.08. и 08.08.2017. године, у емисијама

"Добро јутро", "Национални дневник", "Тешка реч", "Добар дан" и "Пинк свитање" објављивао неистините, увредљиве и непроверене тврдње на рачун подносиоца пријава, којима им је на најгрубљи начин повређена част, углед и људско достојанство;

да су пријаве достављене пружаоцу медијских услуга који је у свом изјашњењима од 30.06, 10.07, 14.07, 26.07, 03.08. (три изјашњења), 17.08. (два изјашњења) и 25.08.2017. године, навео да су у предметним емисија изношени лични ставови који представљају субјективни доживљај учесника, а не објективне информације, као и да је слобода мишљења и изражавања загарантована чланом 46. Устава Републике Србије, те да би свако ограничавање тог права било противуставно;

да је Служба за надзор и анализу програма емитора Регулаторног тела за електронске медије у вези са надзором над емисијама "Добро јутро", "Национални дневник", "Тешка реч", "Добар дан" и "Пинк свитање" емитованим у програму ПМУ дана 06.06, 07.06, 08.06, 18.06, 27.06, 30.06, 08.07, 09.07, 17.07, 25.07, 26.07, 27.07, 05.08. 08.08.2017. године, саставила извештај бр. 07-1585/17 од 25.09.2017. године (погрешно наведено 2015), у коме је наведено да су у означеним емисијама емитоване све изјаве за које подносиоци пријаве наводе да им вређају част, углед и људско достојанство, а које се односе на тврдњу да дневни лист "Курир", чији је издавач "Adria Media Group" д.о.о. и Александар Родић избегавају плаћање пореза, као и да рекетирањем, уцењивањем и лансирањем измишљених афера у својим дневним новинама желе за себе да прибаве одређене привилегије, као и да је у истом периоду на страницама дневног листа "Курир" вођена кампања против ПМУ, те да је, шире посматрано, постојала узајамност у оптужбама између подносилаца пријава, на страницама дневног листа "Курир" и ПМУ, које су уследиле као реакције на претходне оптужбе;

да како се сви захтеви подносилаца пријава заснивају на сличном чињеничном стању и на истом правном пропису, те како је Регулаторно тело за електронске медије, стварно надлежно да по њима поступа, то је Савет Регулатора закључком бр. 07-1585/17-5 од 29.09.2017. године спојио поступке по предметним пријавама, у вези са садржајем програма пружаоца медијске услуге Предузеће за информисање и маркетинг "Pink International Company" д.о.о. из Београда, који је емитован под скраћеним идентификационим знаком ТВ Пинк, у један поступак;

да након разматрања поднете пријаве, увида у програм пружаоца медијских услуга и напред наведени извештај од 25.09.2017. године Савет Регулаторног тела за електронске медије је нашао да је објављивање спорног садржаја у програму пружаоца медијских услуга било у интересу заштите Уставом зајемченог права на истинито, потпуно и благовремено обавештење, али и у интересу поштовања правног поретка, те је закључио да интерес јавности да се упозна са информацијом претеже у односу над интересом заштите достојанства подносилаца пријаве, нарочито имајући у виду да се ради о лицима која обављају делатност у интересу јавности, као и да је објављивање таквих информација имало за циљ да допринесе јавној расправи о догађају који је у том тренутку био актуелан и који је био од значаја за јавност;

да је имајући у виду наведено Савет Регулатора нашао да је пријава неоснована, односно да пружалац медијских услуга својим поступањем није повредио одредбе члана 50. ст. 1. и 2. Закона о електронским медијама ("Службени гласник РС", бр.83/14 и 6/16 – др. закон), које су ближе разрађене чланом 26. Правилника о заштити људских права у области пружања медијских услуга, те је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења на основу члана 22. став 1. тачка 11) и члана 8. став 1.

Правилника о начину изрицања мера пружаоцима медијских услуга ("Службени гласник РС", бр.25/15).

По оцени Управног суда, основано се наводима тужбе оспорава законитост решења туженог органа. Ово стога што и по оцени суда, оспорено решење није образложено на јасан, аргументован и разумљив начин, јер из правних прописа и разлога датих у образложењу тог решења не произлази закључак да је одлука дата у диспозитиву правилна и на закону заснована.

Наиме, одредбом члана 50. Закона о електорнским медијима ("Службени гласник РС", бр.83/14 и 6/16 – др. Закон), прописано је да се медијска услуга пружа на начин којим се поштују људска права а нарочито достојанство личности (став 1.). Регулатор се стара да се у свим програмским садржајима поштује достојанство личности и људска права, а нарочито се стара да се не приказује понижавајуће поступање и сцене насиља и мучења, осим ако за то постоји програмско и уметничко оправдање (став 2.).

Одредбом члана 8. Правилника о заштити људских права у области пружања медијских услуга ("Службени гласник РС", бр.55/15), прописано је да ако се у програму објављује информација у вези са којом одређено лице има оправдан интерес да се изјасни, а нарочито ако се износе наводи о нестручности, неморалном или незаконитом поступању или је реч о расправи која укључује сукоб мишљења или ставова, пружалац медијске услуге је дужан да пружи могућност том лицу да одговори на објављену информацију, односно да учествује у расправи на равноправан начин (став 1.). У смислу става 1. овог члана, нарочито није дозвољено приказивање једностраних напада на лице, нити вођење дуготрајних или понављаних кампања у вези са појединим лицем без релевантних нових података који би оправдали продужено или поновљено извештавање о истој личности, догађају или појави (став 2.). Изузетно, пружалац медијске услуге може објавити информацију из става 1. овог члана без претходног изјашњења лица, ако се односи на питање од нарочитог интереса за јавност, чији значај налаже њено хитно објављивање, с тим да се лицу мора омогућити да одговори чим то околности дозволе (став 3.). Неизвршење обавезе из ст. 1 и 3. овог члана не може се оправдати истицањем да је коментар тог лица објављен у другом програму пружаоца медијске услуге, ако он емитује више програма, или у програму другог пружаоца медијске услуге, односно у другом медију (став 4.).

Одредбом члана 8. Правилника о начину изрицања мера пружаоцима медијских услуга ("Службени гласник РС", бр.25/15), прописано је да ако Савет након спроведеног поступка, који је покренут на основу пријаве због вређања или угрожавања личног интереса, утврди да пружалац медијске услуге није учинио повреду обавеза које се односе на програмски садржај, прописане чл. 47-71. Закона, или повреду услова који су садржани у дозволи или одобрењу за пружање медијске услуге, доноси одлуку којом се пријава одбија као неоснована (став 1.). Одлука из става 1. овог члана мора бити образложена (став 2.).

Тужиоци су у пријави указивали, а које наводе понављају у тужби, да им ни на који начин није омогућено да се изјасне о оптужбама које су им у спорним

информативним програмима стављене на терет. У достављеним списима се налазе извештаји Службе за надзор и анализу програма емитора Регулаторног тела за електронске медије, у вези са надзором над емисијама "Добро јутро", "Национални дневник", "Тешка реч", "Добар дан" и "Пинк свитање", у којима је наведено да су у означеним емисијама емитоване све изјаве за које подносиоци пријаве наводе да им вређају част, углед и људско достојанство, а које се односе на тврдње да дневни лист "Курир", чији је издавач "Adria Media Group" д.о.о. и Александар Родић избегавају плаћање пореза, као и да рекетирањем, уцењивањем и лансирањем измишљених афера у својим дневним новинама желе за себе да прибаве одређене привилегије, као и констатовано да је у истом периоду на страницама дневног листа "Курир", вођена кампања против ПМУ, те да је шире посматрано, постојала узајамност у оптужбама између подносиоца пријава, на страницама дневног листа "Курир" и ПМУ, које су уследиле као реакције на преходне оптужбе. Такође се у списима налазе и изјашњења ТВ Пинк који није изричито одговорио на садржај конкретних пријава, него је навео да су у предметним емисијама изношени лични ставови који представљају субјективни доживљај учесника, а не објективне информације, као и да је слобода мишљења и изражавања загарантована чланом 46. Устава Републике Србије, те да би свако ограничавање тог права било противуставно.

НИЈЕ ТАСНО

Међутим, како у образложењу оспореног решења нису садржани разлози у вези наведеног извештаја, нити оцена туженог да ли је и од каквог утицаја на одлуку по пријави чињеница што тужиоцима није била дата могућност да одговоре на спорне наводе, имајући у виду наведену одредбу члана 8. Правилника о заштити људских права у области пружања медијских услуга, то је по оцини суда оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца.

Такође, по оцини суда, тужиоци основано указују да из правних прописа на које се тужени позвао не произлази став туженог да је за одлуку по пријави тужилаца релевантна чињеница да је у исто време против пружаоца медијске услуге вођена слична кампања те да изјаве које је пружалац медијских услуга објавио у свом програму представљају део одговора на коментаре изнете у дневним новинама тужилаца, односно да је између оптужби успостављена узајамност у различитим медијима, јер наведено, као правни основ за одлучивање о пријави, не произлази из цитираних као и других одредаба наведених правних прописа.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је донео одлуку као у ставу првом диспозитива пресуде на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима и вратио је предмет надлежном органу на поновно одлучивање, применом одредбе члана 42. став 1. истог закона. У поновном поступку тужени орган ће, поступајући по примедбама суда, у складу са чланом 69. истог закона, донети ново и на закону засновано решење.

Суд је одбио као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова управног спора, имајући у виду да тужиоци нису определили врсту и износ трошкова за које траже накнаду, што су били дужни да учине сагласно одредби члана 163. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), а која се у

управном спору сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, па је одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на његов успех у овој управној ствари, па је, применом одредаба чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези члана 150. и 153. Закона о парничном поступку, чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу трећем диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 29.10.2020. године, 13 У 18347/17

Записничар
Милица Јовановић, с.р.

Председник већа – судија
Вера Маринковић, с.р.

JX